

[Albertsen.]

hr. Jørgen Junior fremførte. Det er ikke så meget rettet til hr. Jørgen Junior, for det er lidt af en håbløs opgave at forsøge at belære hr. Jørgen Junior om sprogbrug, vurdering af andre osv. Det er nok udelukket, at der er noget håb om at give inspiration og belæring til hr. Jørgen Junior.

Men jeg skal da gerne sige for god ordens skyld, at hvis man havde realiseret det forslag, som fremskridtspartiet er fremkommet med, ville virkningen have været den, at de 400.000 enlige pensionister ikke havde fået én krone som kompensation for den prisudvikling, som vi må forvente sker, idet fremskridtspartiets forslag i den aktuelle situation går på, at man skal forhøje det skattefrie bundfradrag. Det har ikke nogen virkning for de enlige pensionister, da langt, langt det største antal af disse 400.000 mennesker ikke betaler skat, og virkningen over for ægteparrene ville altså alene være et spørgsmål om at give en lettelse i skatten.

Når fru Yvonne Herløv Andersen siger, at det var hensigtsmæssigt at få at vide, hvor meget der reelt kommer til udbetaling, vil jeg da henvise hende til at læse bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf det ganske klart fremgår – jeg tillod mig at citere derfra ved at nævne tallene – at der er tale om en bruttoudgift på 420 mill. kr.; derfra skal trækkes skattevirkningen, som næsten ensidigt rammer ægteparrene, på de 117 mill. kr., og netto er der altså tale om en udgift på 303 mill. kr. Det er tallene. Dem kunne fru Yvonne Herløv Andersen have set i bemærkningerne til lovforslaget, hvis hun havde gjort sig den ulejlighed.

Jørgen Junior (FP):

Det er måske lidt illusorisk det her, da vi i virkeligheden kun er et ekspeditionskontor, som ikke engang skal sætte stempel på noget som helst, men alligevel synes jeg, man bør bide mærke i bemærkningen fra fru Grethe Philip: det går jo ikke med et for stort forbrug af ost og æg for en familie. Er det ikke lidt langt ud, vi efterhånden er ved at komme? Den slags er man også ved at regulere nu i dette samfund.

Når socialministeren, som vi forstår har beregninger, der viser, at disse 1,7 pct. er noget, der er veldokumenteret, så er det meget, meget sigende, at disse beregninger ikke som en ganske naturlig ting ligger med som bilag til lovforslaget. Men helt i orden, vi venter med in-

teresse og glæde på i socialudvalget at få disse konkrete, nøjagtige beregninger, der viser, at 1,7 pct. er fuld kompensation for det, som pensionisterne bliver udsat for.

Så må jeg beklage, at fru Tove Jørgensen kom til at opfatte, hvad jeg sagde om, at dette er 1 kr. om dagen, en lille smule forkert. Det er nemlig ikke 1 kr. om dagen på alle dage. Det er kun 1 kr. om dagen på hverdage. Søndag får man ikke noget.

Hr. Albertsen vil ikke rette, hvad jeg siger, for det er umuligt at rette. Jeg må da glæde mig over, at det er umuligt at rette, hvad jeg siger. Hr. Albertsen har ikke noget håb om, at det er en anden form for politik, jeg fremover vil føre. Jeg må sige, jeg har heller ikke meget håb med hensyn til hr. Albertsen, der prøver at snakke udenom og komme bort fra det forslag, vi her diskuterer, ved at tale om fremskridtspartiets samlede finansplan. Det ville være udmærket, hvis tiden tillod os at komme ind på dette store, samlede kompleks. Jeg kan kun sige, at det ville skabe en helt anderledes sundhed og grobund for reelle, fornuftige forbedringer for alle i samfundet. Dette er og bliver at tage groft fra de svageste og så give smuler til nogle af de allersvageste.

Henrik Toft (V):

Hr. Alfred Hansen skal have tak for sin slutbemærkning om venstres liberale grundholdning. Den hænger jo sammen med vores ansvarlighed i øvrigt, og derfor står vi ikke bare og vifter med vort liberale flag højt oppe i den blå luft ved behandlingen af disse kompensationsforslag. Det ville nok ikke give en hel masse indflydelse. Det forundrer mig bare, at vi ikke fik flere bemærkninger om hr. Alfred Hansens mærkesag også ved behandlingen af disse 5 lovforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Det, der kalder mig herop, er, at socialministeren mener, jeg ikke har forstået, at beregningsgrundlaget fra 1971 ikke bruges til beregning af dyrtidsdækningen. Men hvis socialministeren havde hørt godt efter, ville hun have hørt, at det ikke var det, jeg sagde.

Jeg beskæftigede mig med to ting, den ene var dyrtidsdækningens utilstrækkelighed, og den anden var, at beregningsgrundlaget, altså den vægt, hvormed de forskellige forbrug indgår i en pensionists budget, var fra 1971. Jeg mener stadig væk, at pensionisternes forbrug